

2 И ѿиде първа Ангелъ, и излеа, своа та чаша на земла та: и быде гнои золъ и лютиъ на онша человекы, които имаха знамение то на зветъратъ. и които се кланаха на ікѡна та мѡ.

3 И второу Ангелъ излеа своа та чаша въ морѣ то: и быде кръвь, като (крвь) на-мартовѣцъ: и сичко што беше живо въ морѣ то оумре.

4 И третію Ангелъ излеа своа та чаша на рѣки те и на изворе те водны: и быде кръвь.

5 И чѡхъ Ангелатъ на-водѡ те, че говореше: праведенъ си Гдѡи, който си (сега), и вѣлъ си, и преподобенъ, защото си така сдѡилъ:

6 Защото, понеже они проліаха кръвь на свати и на пророцы, затова си дѡлъ и нимъ да пѡтъ кръвь: защото са достѡйни (затова).

7 И чѡхъ дрѡгъ (Ангелъ), който говореше изъ олтаратъ: воистиннѡ, Гдѡи Бже Вседержителю, истинни и праведни са твои те сдѡве.

8 И четвѣртоу Ангелъ излеа своа та чаша на сажнице то: и даде мѡ се (власть) да жеже человекы те съ огнь.

9 И ѡпалихасе человекы те съ голѣма горещина, и похвалиха име то Бже, кой-

то има власть надъ тіа раны: и не покахасе за да мѡ воздадатъ слава.

10 И пѣтыо Ангелъ излеа своа та чаша на престѡлатъ зветъровъ: и потемнѣ царство то мѡ: и жвакаха (человекы те) ѡзыцы те си ѡ болѣсть:

11 И похвалиха Бга небеснаго ѡ колѣсти те си и ѡ раны те си, и не покахасе ѡ свои те дѣла.

12 И шѣстыо Ангелъ излеа своа та чаша на голѣма та рѣка Евфратъ: и пресахна вода та и, за да се пригѡтви пѣтыо на цареве те, които (щѣха да дойдатъ) ѡ востокатъ солнечный.

13 И (пѡслѣ) видѣхъ (че излѡзѣха) ѡ оуста та змиина, и ѡ оуста та зветърова, и ѡ оуста та на-лаживша пророкъ три нечѣсти дѡхове като жабы:

14 Тѡ са дѡхове те дѣмонски, които праватъ знаменїа: и които хѡдатъ при цареве те на-сичка та вселеннаа, за да ги соберѡтъ на бой въ голѣмый ѡный дѣнь, на-Бга Вседержителя.

15 Это, ѡзъ ѡдемъ като тѡтъ: влаженъ ѣ, който бѡдрствѡва, и който си вѡрди дрѣхи те да не хѡди голъ, и гледатъ мѡ срамота та.

16 И собра ги на мѣсто то,